

katakomby

Sborový dopis Vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

● Pablo Picasso: „Chudáci na břehu moře“, 1903 - detail ●

Listopad 2008

Budeš-li štědrý k hladovému, a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo.

Izaiáš 58,10

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé,

v tomto měsíci proběhnou oslavy 90. výročí založení naší církve. Toto výročí padlo do období, kdy si osobně čím dál tím víc vnitřně uvědomuji vděčnost za to, že existuje společenství Božího lidu. Ne že by bylo skupinou bezchybných lidí, ale při pohledu kolem sebe jsem nesmírně vděčný za to, že v tomto světě existují lidé, kteří nemají pravdu a ještě se k tomu veřejně přiznávají. Ne že by se přidali ke skeptickému vidění světa, které všechno relativizuje, ale vyznávají, že pravda je nad nimi a oni se o ní pouze mohou pokoušet podávat svědectví jako o naději svého života. Svědectví o živé pravdě zjevené v Ježíši z Nazareta, jeho zvěsti o hodnotách Božího království, pravdě, která život nebere, ale dává.

Jsem vděčný, že mohu být součástí tohoto společenství – součástí Božího lidu jako celku i jeho malé částky v naší církvi a v našem sboru. Ona konkrétnost před námi otevírá jednotlivé lidské příběhy, které byly a jsou součástí cesty těch, kteří putují tímto světem a snaží se naslouchat Božímu slovu, aby na této pouti nezabloudili. Právě pro tuto konkrétnost lidských životů jsem rád, že tato oslava 90. výročí založení církve proběhne. A mám pocit, že o to šlo i organizátorům. Rád bych poděkoval Michalovi Otřisalovi, který to vyjádřil propojením poděkování Pánu Bohu za dar našeho konkrétního církevního společenství s poděkováním za život br. faráře Jana Pokorného, který se narodil v den vzniku naší církve. Člověka, kterého já osobně mám velice rád a nesmírně si ho vážím. Najednou neděkujeme za jakousi organizaci, ale za život oblaku svědků, konkrétních lidí, kteří žijí nebo již zemřeli, které máme rádi nebo se s nimi obtížně srovnáváme. Ale ti všichni spolu s námi patří Pánu Bohu, jsou tělem, jehož hlavou je Kristus.

A tak smíme na naší cestě radostně vyznat se žalmistou: „Všechnu naději jsem složil v Hospodina. On se ke mně sklonil, slyšel mě, když o pomoc jsem volal. Vytáhl mě z jámy zmaru, z tůně bahna, postavil mé nohy na skálu, dopřál mi bezpečně kráčet a do úst mi vložil novou píseň, chvalozpěv našemu Bohu. Uvidí to mnozí a pojme je bázeň, budou doufat v Hospodina. Mnoho divů jsi už vykonal, můj Bože, Hospodine, ve tvých úmyslech s námi se ti nevyrovná nikdo. Chci je rozhlašovat, mluvit o nich, je jich tolik, že je vypovědět nelze.“

Ž 40,2-4.6

Jiří Ort

Nové staršovstvo našeho sboru

Při sborovém shromáždění v neděli 2. listopadu 2008 bylo zvoleno nové staršovstvo. Jeho členy ve volebním období 2008-2014 se stali Věra Adamcová, Michael Erdinger, Lucie Kutová, Michael Otřisal, Ondřej Rada, Pavel Staroba, Alena Štěpánová, Luboš Venclů, Daniela Vizinová a Tomáš Vokatý. 1. náhradníkem se stal Tomáš Hrubý, 2. náhradnicí Hana Gottwaldová.

Při první pravidelné schůzi staršovstva v pondělí 3. 11. 2008 byl kurátorem sboru zvolen bratr Tomáš Vokatý a místokurátorkou sestra Věra Adamcová.

Všem novým i staronovým členům staršovstva gratulujeme a přejeme jim mnoho síly a Božího požehnání pro jejich práci a také oporu od všech členů sboru.

Jiří Ort

Instalace Proseč 26. 10. 2008

Po čtrnácti dnech po ordinaci vikářů, kteří v tomto roce nastupují svou farářskou službu se konala instalace našeho vikáře Lukáše Klímy v jeho sboru – Proseči u Skutče. My máme to štěstí, že máme u Proseče chalupu, Lukáš se tedy stal našim farářem. Proto

jsme také delší dobu dopředu věděli, že a hlavně jak se instalace chystá.

Instalace se konala na neděli díkyčinění za úrodu. Už dopoledne jsme mohli ve vyzdobeném kostele prožít hezké bohoslužby s vysluhováním večere Páně, kterých se už účastnilo i několik hostů. Pro ty byl připraven společný oběd na faře. My jsme ale jeli domů, rádi jsme se zahřáli u kamen. V kostele jsme totiž pěkně promrzli.

Odpoledne jsme do sboru vyrazili s časovým předstihem, přesto jsme už sotva našli místo na parkování. Auta stála na všech možných místech v bližším i širším okolí kostela. Přijeli také někteří z členů našeho vršovického sboru – už

v sobotu přijeli Vokatí, v neděli pak Jana a Tomáš Růžičkovi, Jiřina Adamcová a Hana Velátová.

Ve zcela plném prosečském kostele složil Lukáš instalační slib do rukou seniora poličského seniorátu a jimramovského faráře Tomáše Jirku a náměstka seniorátního kurátora bratra Jarmila Feltla. Do sboru byl přivítán členy staršovstva, do seniorátu místními faráři. Přítomni byli ale i tři minulí prosečští faráři Pavel Hlaváč, Blažena Kohoutová a Jan Jun. Lukáš kázal na text Žalmu 133. Z pozdravů laiků i farářů si budu dlouho připomínat vyznání faráře Honzy Juna, Lukášova bezprostředního předchůdce, který po odchodu z Proseče dokázal reflektovat nový stav věcí pro sebe i pro sbor. Mluvil o tom, že bychom se jako křesťané měli naučit vděčnosti za věci tak jak jsou – ve sboru v Proseči, ale nejen tam. Za náš sbor promluvil Jirka Ort, poděkoval za Boží dar období, které jsme mohli ve vršovickém sboru prožít s Olgou, Lukášem, Kryštofem a nakonec i Idou.

Po shromáždění v kostele se dlouho povídalo při občerstvení na faře. Mnozí z nás se setkali s přáteli, se kterými se dlouho neviděli a z mnoha rozhovorů byla zřejmá radost a vděčnost za to, že Lukáš se stal novým farářem prosečským a dobrá práce jeho předchůdců bude pokračovat.

Večer jsme si dlouho doma vyprávěli, co jsme během celého dne zažili, s kým jsme mluvili a co nového jsme se dozvěděli.

Marie Ortová

Sjezd (nejen) evangelické mládeže v Prostějově

Letos jsme měli s Jirkou možnost jet na celocírkevní sjezd mládeže, který se konal v Prostějově. Jirka znovu po několika letech (jednou byl již s vršovickou mládeží), já úplně poprvé. Sjezd jsme si užívali z pozice účastníka i přednášejících. Ráda bych se s vámi podělila o několik momentů, které mě zaujaly v mé pozici účastníka sjezdu, i když takového účastníka, který některé věci sledoval spíše zvnějšku. Víím, že jsem zdaleka neviděla vše, co se na sjezdu dělo, ani tak ale nebudu moci popsat zdaleka vše, co jsem zažila.

Moment první: Na Hlavním nádraží v Praze se v přeplněné hale sešla skupina asi 60 lidí, kteří na sjezd odjížděli. Poté, co si koupili dvě hromadné jízdenky – spočítat se byl opravdu těžký úkol – se přesunuli k vlaku, který byl velmi plný, takže většina strávila cestu do Olomouce vestoje. Do Prostějova jsme ale dorazili včas na večerní program a ještě se nadýchali čerstvého vzduchu po cestě z nádraží.

Moment druhý: Hlavní program v pátek večer tvořilo divadelní představení brněnského divadla Polárka s názvem Bitva u Lipan. Autorem, režisérem i hercem hlavní role je Janek Jirků. Děj se odehrává v době husitské a je zpracován velmi působivě. Pokud byste někdo někdy měl možnost představení vidět, opravdu si ho nenechte ujít.

Moment třetí: Internetová kavárna, kterou připravila a vedla pražská mládež. Na velmi strategickém místě – před sálem Společenského domu, ve kterém se odehrávaly všechny nejdůležitější programy – členové pražského seniorátního výboru pro mládež po celou dobu trvání sjezdu provozovali kavárnu. K dispozici byl čaj, káva, voda, zákusky, ale také několik počítačů připojených k internetu. S tím byla spojena propagace nových webových stránek SOMu. Propagace byla opravdu masivní, jinak se to nedá říci. Na každém stole ležely letáčky a vizitky s odkazem na nové stránky. Pod každým hrnkem byl kulatý ubrousek s vytištěným upozorněním na nový kontakt. V každém případě bylo v kavárně velmi příjemně a téměř stále plno.

Moment čtvrtý: Přednáška Jindřicha Halamy, učitele etiky na Evangelické teologické fakultě. Přednáška o sedmi smrtelných hříších – katolickou církví formulovaných ve středověku a k tomu sedmi nových, které vyhlásil na jaře papež Benedikt XVI. Povídání bylo velmi zajímavé a tak byla škoda, že někteří nestačili přijít, protože se zdrželi ve frontě na oběd – vydat 600 obědů během hodiny a půl se prostě nepodařilo.

Moment pátý: Rozloučení s Filipem Kellerem, který v minulých šesti letech pracoval jako farář pro mládež na synodní radě. Za tu dobu udělal veliký kus práce, ovlivnil mnoho lidí i akcí. Rozloučení bylo velmi srdečné, několik set lidí vytrvale tleskalo, pískalo, křičelo, aby Filipovi vyjádřilo podporu.

Moment šestý: Koncert skupiny Timudej a pobožnost po jeho skončení. Mužika této skupiny je velmi chytlavá, rychlá a taneční. Od začátku do konce – asi dvě hodiny byla většina mladých lidí stále v pohybu pod pódiem, v těsném kontaktu s kapelou, naprosto zajata hudbou. Ohromným zážitkem pro mě bylo, když po skončení koncertu během několika minut byli všichni soustředěni na večerní pobožnost Romana Mazura.

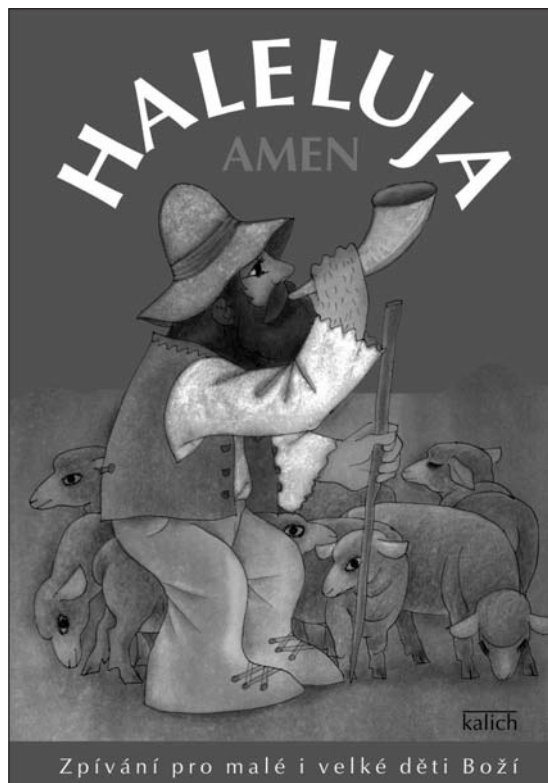
Moment sedmý a moment nejvýraznější: Nedělní bohoslužby ve Společenském sále, kterých se účastnili i lidé z místního sboru. Na pódiu byl připraven stůl Páně s 16 kalichy. Bohoslužby připravili mladí faráři Hana Chroustová ze Šumperka a Martin Fér z Růždky. Výrazně se ale na jejich přípravě podílel Ladislav Moravetz, církevní kantor. Ten v sobotu uspořádal dvě hudební dílny – vokální a instrumentální. V rámci dílen byly připravovány písně na bohoslužby. A tak písně byly doprovázeny souborem složeným ze smyčcových a dechových nástrojů, celkem přes dvacet. Vokální skupina zpívala sóla nebo podporovala

společný zpěv. Dojem byl opravdu obrovský. Večeři Páně vysluhovalo skoro dvacet farářů a laiků. Vše bylo důkladně promyšleno, takže bohoslužby i v obrovském množství zúčastněných měly dobrou atmosféru a spád.

Na tomto místě bych asi měla končit, protože i bohoslužby byly vyvrcholením celého setkání. Musím ale ještě vyjádřit obdiv týmu mladých lidí, většinou studujících a plně pracujících, kteří ponejvíce ve svém volném čase celý sjezd připravili. Až na místě jsem si uvědomila, co to všechno obnáší. Nemám srovnání s jinými sjezdy, ale ze své pozice musím říct, že vše proběhlo nad očekávání hladce. Největší dík ale patří zaměstnancům oddělení mládeže při synodní radě – Katce Erdingerové, Miriam Junové a jeho už bývalému vedoucímu Filipu Kellerovi.

Marie Ortová

Haleluja amen **Zpívání pro malé i velké děti Boží**

V rámci oslav 90. výročí vzniku naší církve vydává nakladatelství Kalich několik publikací. Chtěl bych především upozornit na tu, která má pro náš sbor v současné chvíli velký význam. Vyjde zpěvník písniček Luďka Rejchrtů s ilustracemi bratra Miroslava Rady. Jde o spojení zpěvníků *Buď Tobě sláva*, *Zpívejte s námi*, písní z knihy *Slunce svítí všem* a z nahrávky *Má město 12 bran*.

Mám z této publikace velkou radost – zpěvníky *Buď Tobě sláva* i *Zpívejte s námi* jsme rádi používali a bylo mi líto, že si je současně rodiny s malými dětmi už nemohli opatřit. Takže Bohu díky za to, že se dobré dílo podařilo.

Jiří Ort

O církvi: Tři kritéria církve

Církev je dům, církev je vinice, církev je tělo. Církev je vystavěna na základech vyznání víry svých členů, církev obývá láska k bližnímu, církev je jedinečné místo pro každého ze svých členů. Když Nový zákon mluví o církvi, nespokojuje se pouze s podobenstvími, ale uvádí také určitá kritéria pro označení církve jako Kristovy. Zapamatujeme si tři:

- je to církev, ve které chudoba je bohatstvím,
- církev, kde ti malí jsou upřednostňováni,
- církev, v které jsou odpovědnosti službami.

Církev, ve které je chudoba bohatstvím

V První epistoletě Korintským Pavel upozorňuje křesťany tohoto města, že je mezi nimi mnoho důležitých lidí. Apoštol jim připomíná, že nejsou slabí, ale že jejich sociální bída může být duchovním bohatstvím. Pokud Bůh sestoupil do našeho světa na kříži, musíme jej přijmout v naší slabosti a naší bídě.

Víra v ukřižovaného Boha je bláznovstvím z pohledu našeho chápání, je to skandální pro naši víru, otřes hodnot, podle kterých soudíme (1 K 1,22-31).

To, co činí církev církví, není ani sociální postavení jejích členů, ani jejich materiální bohatství, ani jejich společenské postavení ve městě, ale způsob jakým církev žije a jak svědčí o Ukřižovaném.

Církev, kde ti malí jsou upřednostňováni

Svědectví o ukřižování v sobě zahrnuje přijetí maličkých. Kapitola 18 Matoušova evangelia je Ježíšovou promluvou o společném životě, o řádu v církvi. Mnohé hodnoty jsou tu zdůrazněny: přijetí maličkých (verše 4 a 5), přijetí toho, kdo zabloudil (verše 12 až 14), odmítnutí pomluv (verše 15 až 17) a bratrské odpuštění (verše 21 a 22). Pavel uvažuje stejným směrem, když říká, že v církvi je láska k bližnímu, a zvláště slabšímu, kterého nesmíme odsuzovat, důležitější než svoboda kterou jsme v Kristu dostali (Ř 14).

Ztracená ovečka a zklamaný farář

Má-li někdo z vás sto ovcí a ztratí jednu z nich, což nenechá těch devadesát devět na pustém místě a nejde za tou, která se ztratila, dokud ji nenalezne? Když ji nalezne, vezme si ji s radostí na ramena, a když přijde domů, svolá přátele a sousedy a řekne jim: „Radujte se se mnou, protože jsem našel ovci, která se ztratila!“ (L 1,3-6)

A co o tomto Ježíšovu podobenství říká jeden farář:

Dlouho jsem trpěl stavem mého sboru. Připadal mi smutný, málo aktivní, rozpadlý, těžkopádný. Když jsem se setkával s kolegy, trochu jsem žárlil na to, co vyprávěli o svých vlastních sborech. Cítil jsem se jako pastýř křehkého, zraněného, ztraceného stáda.

Při četbě tohoto podobenství jsem pochopil, že ztracená ovečka byla Bohu zvláště drahá a nechal zbylé stádo, aby ji mohl jít hledat.

Pro mě je tato podobenství slovem milosrdenství.

Církev, kde odpovědnost je službou

Každá církev potřebuje strukturu k tomu, aby fungovala. V Novém zákoně je popsáno více způsobů jejího řízení, ale jeden obecný pojem je všechny spojuje diakonie, kterou předkládáme jako úřad, ale která znamená službu. Výkonná moc v církvi je nutná, ale tato moc je službou a musí tak být brána a prožívána. **Opakem vykonávání moci není odmítání moci, ale stavění se proti moci brané jako nadvláda a hájení moci pojaté jako služba církvi.**

Texty, které jsme pročetli, nám umožnili vybrat některé body, které definují křesťanskou církev.

- Církev je dům vystavěný z víry jejích členů.
- Církev je vinný keř, jehož kmenem je Kristus a mízou je láska.
- Církev je tělo, v kterém má každý své nezaměnitelné místo.
- V církvi může být chudoba bohatstvím.
- V církvi jsou maličci upřednostňováni.
- V církvi je odpovědnost službou.

V rámci těchto principů nenabízí Nový zákon pouze jeden způsob uspořádání, ale představujete rozmanitost struktur podle obdržených darů a místní situace.

Antoine Nouis,
Un catéchisme protestant,
kapitola O církvi
Réveil Publications, Lyon 1997

Podzimní meditace

Při svých cestách na zahrádku mimo Prahu si často uvědomuji, jaký je to vzácný dar od našeho Stvořitele, že střídající se roční období jsou tak rozdílná, že můžeme zažít tolik jejich proměn. Všechna mají svůj půvab. Nyní je podzim a já mám toto období nejraději. Nejen proto, že se už svým věkem s ním tak ztotožňuji, ale vždycky mi připadal nejkrásnější. Krásný svou pestrou barevností, bohatý úrodou mnohých plodů. Splňuje všechna očekávání, která jaro i léto do něj vkládají svým úsilím. Je to čas sklizně a my jsme nedávno při bohoslužbách Pánu Bohu děkovali za všechny dary, které nám podzim přináší.

K podzimu patří také listopad, měsíc snad nejméně oblíbený pro své většinou uplakané počasí, krátké mlhavé dny a záplavy spadaného listí. Také on má co nabídnout. Třeba klidné odpočívání. Nebo můžeme konečně dočíst všechny rozčtené knihy, anebo se zaposlouchat do nějaké poezie. Jsme doma, nechce se nám ven a máme na ni čas. Poezie, právě tak jako dobrá hudba, nám může navodit zvláštní náladu, touhu po kráse, dotkne se mysli, zušlechťí srdce, pohladí duši. Dovede vyjádřit kouzlem svých slov, co sami cítíme. Právě tento podzimní čas bývá ke tvorbě veršů zvláště příhodný, zejména k těm trochu nostalgickým. Uvedu příklad: K. J. Erben ...vítr od západu studeně věje a přižloutlé listí tichou píseň píše..., F. X. Šalda ...jen šedá lada, víchř jimi letí a poslední rve suchý rudý list z těch holých snětí..., S. Ščipačev ...jak je mi teskno vědět, léto uteklo už a podzim teď, zešedlo vašich vlasů zlato... atd. A protože, jak říká Jiří Suchý v jedné své písni „trocha poezie nikoho nezabije“, jednu přidávám.

Listopadová

*Nad šedými střechami domů
se vznáší dým v korunách stromů
a splývá s mlhou v okolí
jež údolím se zvolna vkrádá
a se soumrakem v boj se dává
než ji svým pláštěm zahalí.*

*Za obzor se už slunko tratí
paprsky svými ještě zlatí
lem obláček nám nad hlavou
a cesta dál nás domů vede
dál krajinou jež nedovede
utěšit duši bolavou.*

*Až na východě hvězda vzejde
nás potěší a smutek přejde
v domcích se světla rozsvítí
pak na nebi i v naší duši
která již onu chvíli tuší
tisíce hvězd se zatřpytí.*

Jiřina Adamcová

Placení saláru v r. 2008

Každý rok touto dobou připomínáme členům našeho sboru placení saláru. V r. 2007 jsme obdrželi na salárech 292 800 Kč od 93 plátců. V rozpočtu letošního roku počítáme se salárem ve výši 300 000 Kč. Zatím jsme obdrželi salár asi od 66 plátců (z toho 9 platí v pravidelných měsíčních splátkách přes banku). Měli bychom tedy ještě obdržet platby (bankou či hotově) asi od 30 plátců.

Děkujeme nejprve všem členům sboru, kteří již letošní salár zaplatili a věříme, že budeme moci poděkovat i těm, kteří tak ještě učiní do konce roku. Vaše dary-saláry slouží ke krytí provozních nákladů sboru a značnou částku musíme zasílat na celocírkevní potřeby synodní radě a seniorátu 31 000 Kč a na personální fond 65 000 Kč (z části PF například dostávají faráři jednorázové odměny za svou práci). Tzv. repartice jsou určovány dle velikosti sboru a personální fond je pro všechny farářem obsazené sbory stejný. Neobsazené sbory jej neplatí.

V roce 2007 zvýšilo oproti roku 2006 salár (nebo platilo poprvé) 37 plátců. 56 % plátců předávalo salár od 1000 Kč do 5000 Kč a 19% více než 5000 Kč. Prosíme, abyste se i letos zamýšleli dle svých finančních možností nad výši svého saláru. Těm, kteří platí bankou, zasíláme složenku jako připomínku. Omlouváme se, pokud jste salár mezitím zaplatili.

Emil Veber

Odběr církevního tisku v roce 2009

V závěru letošního roku potřebujeme zjistit, kdo z vás bude dále v roce 2009 odběratelem církevního tisku, anebo bude novým odběratelem. Máme ve sboru několik nových rodin a tak je upozorňujeme na naše časopisy, které mohou prostřednictvím sboru odebírat při zaplacení předplatného.

Především upozorňujeme na časopis naší církve Český bratr, který vychází 18x v roce a dosavadní předplatné je 290 Kč. Dalším časopisem určeným mládeži je Bratrstvo. Vychází 10x v roce a dosavadní předplatné je 200 Kč. Evangelický týdeník Kostnické jiskry má pololetní předplatné 220 Kč. Také odebíráme nezávislý evangelický měsíčník Protestant, roční předplatné 120 Kč. Konečně je to Křesťanská revue, časopis s řadou teologických úvah a informací pro náročnější odběratele 6x v roce a předplatné je 250 Kč.

V letošním roce zaznamenáváme odstěhování některých odběratelů a potřebovali bychom proto nové, abychom nemuseli odběry snižovat. Domníváme se, že rodiny či jednotlivci, pro které život ve společenství sboru a církve něco znamená, by také měli nějaký z uvedených časopisů odebírat. Bližší informace vám rádi podáme.

Jiřina a Emil Veberovi

Dva nové recepty

Nedávno jsem dostala mail od Lenky Vokaté. Předávám ho celý jeho text. Marie, už strašně dlouho se chystám Ti napsat můj recept na muffiny (mám ho od kamarádky, která ho má z USA).

Banánové muffiny (asi 24 kusů)

20 dkg cukru,

1 vejce,

1 lžička sody na pečení,

2-3 banány (dle velikosti) – nejlepší jsou měkké,

80-100 g másla (podle toho, jestli je více či méně banánů),

1/2 vanilk.cukru,

180 g hladné mouky,

asi 30 g hořké čokolády nebo čokoládových vloček (dle chuti)

Banány, máslo, vajíčko a cukry rozmixuju na kaši, do které přisypu sodu a mouku. Pak ještě zamíchám čokoládové vločky nebo nakrájenou (nikoli nastrohanou) čokoládu. Vzniklou hmotu (hustá, ale dá se lít) naliju do formy na muffiny (asi do jedné třetiny obsahu, dost se nafouknou) – silikonová se nemusí mazat, ostatní asi raději vymazat nebo vyložit cukrářskými košíčky (ty jsou vhodné hlavně na oslavy apod.). Pak péct 10-15 min. při 200°C. Příprava je velmi rychlá a výsledek velmi chutný.

Ahoj Lenka

Já sama jsem se rozhodla přidat ještě jeden recept, který jsem našla na internetu poté, co jsme minulý týden na chalupě s Dankem našli hodně krásných hub. Hledala jsem proto, jak je různě upravit. Při té příležitosti jsem našla velmi zajímavé stránky, na kterých se můžete inspirovat nejen při vaření, ale také při cestování. Podívejte se na www.rehurek.cz. Dnes vám z nich opíšu recept na:

Houby pečené se smetanou

800 g čerstvých hub, 3 dl smetany, 30 g másla, petrželku, sůl, citrónovou šťávu.

Očištěné houby pokrájete na plátky, urovnejte je na pekáčku hodně vymaštěného máslem, osolte a pečte chvilku v troubě. Zalijte je smetanou a dopečte. Hotový pokrm posypte sekanou petrželkou. Podávejte s vařenými brambory nebo s pečivem. V popisu není napsané, jak se má využít citrónová šťáva. Já jsem jí pokapala ještě před pečením plátky hub a bylo to dobré.

Přeji dobrou chuť a těším se na další vaše recepty.

Marie Ortová

Biblická hodina pro starší mládež a třicátníky

Pod tímto poněkud krkolomným názvem se skrývá pravidelné měsíční setkávání nad Bibli pro ty, kteří nemají šanci přicházet na klasickou biblickou hodinu, která se koná každý čtvrtek. Snažíme se nevzdat možnost společně se zamýšlet nad biblickým svědectvím a srovnávat si život svůj i kolem sebe pod zorným úhlem pohledu Božího lidu na cestě víry.

Uvědomujeme si na těchto setkáváních, jak moc nás válkuje svět kolem nás s nárokem na náš čas a kapacitu našich sil, jak obtížné je zastavit se a ztišit – a jak právě toto zastavení a ztišení potřebujeme. Jak moc potřebujeme zasadit svůj život do Boží perspektivy. Právě proto nechceme tento pokus vzdávat a moc vás k němu zveme. Scházíme se každé první pondělí v měsíci od 19.30 hodin u Vokatých v bytě (Počernická 58, Praha 10) a v současné době dokončujeme tematickou řadu Vyznání víry – Apostolika.

Jiří Ort

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
<http://vrsovice.evangnet.cz>; Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: Ondřej Rada; Odpovědný redaktor: Ing. Jiří Ort; Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč